

WILDE GANZEN - VRIJ NAAR EEN DAGBOEKNOTITIE VAN SÖREN KIERKEGAARD

Als je zo'n stelletje ganzen op het boerenerf ziet rondscharrelen, kan je je voorstellen dat ze het erg gezellig hebben onder elkaar. Het is net een stel dorpelingen als je ze zo ziet. De een is de baas, dat is de burgemeester. De ander is heel druk bezig, dat is de winkelier. Er is er ook een bij, die staat wat apart, die vindt zichzelf nogal deftig. Echt een notaris. Dan is er nog eentje, dat is een beetje een rare. Hij is vroeger nog een wilde gans geweest, echt een zwerfgans uit het verre noorden. Sören heet hij, een gekke Deense naam. Hij kwam broodmager en doodmoe aangevlogen bij de boerderij. De tamme ganzen hebben hem toen uitgelegd dat het veel beschaafder is om een tamme gans te zijn, met nette manieren en een dikke buik zoals de burgemeester en zijn vrouw.

Sören vond dat wel mooi, al dat lekkere eten en een keurig geregeld leven. Het kostte hem moeite om het zichzelf aan te leren maar het lukte hem op den duur aardig om op een tamme gans te lijken. Soms, heel soms werd hij wel eens wat onrustig. Vooral de laatste tijd, in de herfst voelde hij de kriebels om weer te gaan trekken, de wijde wereld in... Als Sören in zo'n bui was, vond hij het prettig om samen met de andere ganzen naar de kerk te gaan. De ganzendominee preekte altijd zo mooi dat Sören er weer helemaal rustig en tevreden van werd.

"Hoe prachtig heeft God de gans toch geschapen" riep dominee Gans ook nu weer. "Hij heeft ons vleugelen geschonken om te kunnen vliegen. Maar wij hoeven niet te vliegen zoals die arme wilde ganzen, die aan veel gevaren bloot staan. Laat ons dankbaar zijn dat wij tam zijn! Geen jager zal op ons schieten, geen wolf of leeuw zal ons vangen, geen honger bedreigt ons. God schonk ons de boer die ons volop eten geeft. Daarom zien wij er zo glanzend gezond en lekker smakelijk uit. Halleluja".

Sören vond dat wel mooi, wat de dominee gezegd had. Hij wil die zondag niets liever dan een gans te zijn die er smakelijk uitziet. Maar de maandag daarop dacht hij er over na dat hij was geschapen met vleugels. Dat had de dominee óók gezegd tenslotte. En dinsdag zag hij 's avonds een koppel wilde ganzen overvliegen naar het zuiden, naar een ver en gevaarlijk land. "Het zijn helaas arme vogels" zie dominee Gans tegen Sören, toen die stond te kijken. "Zij moeten naar andere landen, omdat hier niet genoeg eten voor ze is te vinden" "Ik weet het niet" zie Sören. "Is het wel goed voor een gans om altijd op één plek te blijven? ".

"Je moet niet zo ontevreden zijn" mopperde de dominee en waggelde verder. Maar Sören bleef nadenken. Woensdag, donderdag, vrijdag. En zaterdag hield hij het niet meer. Hij zag meer wilde ganzen over de herfstige bomen vliegen. Hij nam een aanloop en hevig klapwiekend vloog hij op. Het viel niet mee om met zo'n welgevulde buik maar het lukte. Traag vloog hij het zonnetje tegemoet.

De dominee, de burgemeester en zijn vrouw, de notaris, de winkelier en al de andere ganzen hadden er verbijsterd naar gekeken. "Hij vliegt zijn ongeluk tegemoet", zei de burgemeester hoofdschuddend. "En we hebben hem nog zo goed willen helpen" zei zijn vrouw.

"Hij wou niet luisteren", zei de dominee. "Zullen we dan nu maar aan tafel gaan" zei de notaris, "ons eten staat klaar". De tamme ganzen wisten niet dat Sören hen had kunnen helpen. Als ze naar hem hadden geluisterd waren ze ook onrustig geworden en met hem meegegaan. Dan hadden ze misschien wel een gevaarlijk leven gehad maar ze waren in ieder geval niet met Kerstmis opgegeten.